

Újpest, 1913. április 25. – Budapest, 1987. március 26.

Apja szíjgyártó segéd, 1920 elején családja Veszprém vármegyei Dégre költözött, lányuk a hat elemi ott végezte el. 1929-ben költöztek vissza Újpestre, ettől kezdve az Egyesült Izzóban dolgozott betanított munkásként, 1935-től szakszervezeti bizalmi. 1936 és 1944 között a vasasszervezetben a nők szervező bizottságában dolgozott. 1934-től a Vörös Segély aktivistájaként kapcsolatban állt az illegális kommunista párttal. 1937-ben felső utasításra belépett a szociáldemokrata pártba. 1944-ben az újpesti partizáncsoportban harcolt s a területi kommunista szervezethez csatlakozott. 1945 januárjától a Magyar Nők Demokratikus Szövetségét szervezte, a Magyar Kommunista Pártnak 1945 márciusában lett tagja. 1946. október 1. és 1954. május 30. között póttagja volt az MKP, illetve az MDP Központi Vezetőségének, 1945. június 24-étől az Ideiglenes Nemzetgyűlés Dunántúlról delegált képviselője, 1948. június 15-ig az MKP fővárosi választókerületében megválasztott nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő. 1945-ben beválasztották az újpesti képviselő-testületbe is. Három hónapos pártiskolát végzett, majd 1946–1948 között az MNDSZ szervezési osztályának vezetője volt. 1948. május 12-étől 1950 júniusáig Újpest polgármestere, közben hat hónapig pártiskolára járt, majd Budapest Főváros Tanácsa apparátusában a lakásgazdálkodási osztályt illetve a házkezelőségi igazgatóságát vezette 1957. szeptember 2-ig. 1950 és 1954 között a Fővárosi Tanács Végrehajtó Bizottságában is helyet kapott. Közben levelező úton elvégezte az ELTE Állam- és Jogtudományi Karát. A diploma megszerzése után büntetőbíró a Fővárosi Bíróságon, majd 1961 őszétől 1980. évi nyugdíjazásáig a Legfelső Bíróság büntetőbírója. Az 1960–1970-es években az Országos Nőtanács végrehajtó bizottsági tagja illetve a testület alelnöke valamint a Hazafias Népfront budapesti bizottságának tagja, belépett az MSZMP-be.